

2. NEDĚLE POSTNÍ

28. února 2021

Vstupní antifona – Žl 27,8-9

Mé srdce k tobě mluví, má tvář tě hledá: Hospodine, hledám tvou tvář. Neskrývej svou tvář přede mnou.

Vstupní modlitba

Bože, ty k nám mluvíš
skrze svého milovaného Syna a přikazuješ nám,
abychom ho poslouchali;
živ nás tedy svým slovem a očišťuj naše nitro,
abychom se mohli radovat z patření na tvou slávu.
Prosíme o to skrze tvého Syna, našeho Pána Ježíše Krista,
který s Tebou v jednotě Ducha Svatého žije a kraluje po všechny věky věků.
Amen

1. čtení – Gn 22,1-2.9a.10-13.15-18

Oběť našeho praotce Abraháma.

Čtení z první knihy Mojžíšovy.

Bůh zkoušel Abraháma a řekl: „Abraháme!“ Odpověděl: „Tady jsem!“ Bůh pravil: „Vezmi svého syna, svého jediného syna, kterého miluješ, Izáka, a jdi do země Moria a oběťuj ho tam jako celopal na jedné z hor, kterou ti označím.“ Když došli na místo od Boha určené, Abrahám tam vystavěl oltář, narovnal dříví, svázal svého syna Izáka a položil ho na oltář, nahoru na dříví. Pak vztáhl Abrahám ruku a vzal nůž, aby zabil svého syna. Ale Hospodinův anděl na něho zavolal z nebe: „Abraháme, Abraháme!“ Ten se ozval: „Tady jsem!“ (Anděl) řekl: „Nevztahuj svou ruku na chlapce a nic mu nedělej, neboť nyní vím, že se bojíš Boha, když mi neodpíráš svého syna, svého jediného syna.“ Abrahám pozdvihl své oči, a hle – za ním beran, který se chytil za rohy v křoví. Abrahám šel, vzal ho a obětoval jako celopal místo svého syna. Hospodinův anděl zavolal na Abraháma podruhé z nebe a řekl: „Při sobě samém přísahám – praví Hospodin – že jsi to udělal a neodepřel jsi mi svého syna, svého jediného syna, zahrnu tě požehnáním a rozmnožím tvé potomstvo jako nebeské hvězdy, jako písek na mořském břehu, a tvé potomstvo se zmocní brány svých nepřátel. V tvém potomstvu budou požehnány všechny národy země za to, že jsi mě poslechl.“

Žl 116,10+15.16-17.18-19

Budu kráčet před Hospodinem v zemi živých.

Měl jsem důvěru, i když jsem si řekl:
„Jsem tak sklíčen!“
Drahocenná je v Hospodinových očích
smrt jeho zbožných.

Ach, Hospodine, jsem tvůj služebník,
jsem tvůj služebník, syn tvé služebnice,
rozvázal jsi moje pouta.
Přinesu ti oběť díků, Hospodine,
a budu vzývat tvé jméno.

Splním své sliby Hospodinu
před veškerým jeho lidem
v nádvořích domu Hospodinova,
uprostřed tebe, Jeruzaléme!

2. čtení – Řím 8,31b-34

Bůh neušetřil vlastního Syna.

Čtení z listu svatého apoštola Pavla Římanům.

Bratři!

Je-li Bůh s námi, kdo proti nám? Když ani vlastního Syna neušetřil, ale vydal ho za nás za všechny, jak by nám s ním nedaroval také všechno ostatní? Kdo vystoupí se žalobou proti Božím vyvoleným? Bůh přece ospravedlňuje! Kdo odsoudí? Kristus Ježíš přece zemřel, ano i z mrtvých vstal, je po Boží pravici a přimlouvá se za nás!

Zpěv před evangeliem

V zářivém oblaku bylo slyšet Otcův hlas: To je můj milovaný Syn, toho poslouchejte!

Evangelium – Mk 9,2-10

To je můj milovaný Syn.

Slova svatého evangelia podle Marka.

Ježíš vzal s sebou Petra, Jakuba a Jana a vyvedl je na vysokou horu, aby byli sami. A byl před nimi proměněn. Jeho oděv zářivě zbledl – žádný bělič na zemi by ho nedovedl tak vybělit. Zjevil se jim Eliáš s Mojžíšem a rozmlouvali s Ježíšem. Petr se ujal slova a řekl Ježíšovi: „Mistře, je dobře, že jsme tady. Máme udělat tři stany: jeden tobě, jeden Mojžíšovi a jeden Eliášovi?“ Nevěděl totiž, co by měl říci; tak byli ustrašeni. Tu se objevil oblak a zastínil je. Z oblaku se ozval hlas: „To je můj milovaný Syn, toho poslouchejte!“ Když se rozhlédli, najednou u sebe neviděli nikoho jiného, jenom samotného Ježíše. Když sestupovali s hory, přikázal jim, aby nikomu nevypravovali o tom, co viděli, dokud Syn člověka nevstane z mrtvých. Toho slova se chytili a uvažovali mezi sebou, co to znamená „vstát z mrtvých“.